

ЧЕЛОВѢКЪ ТВОРЕЦЪ НА ЦВѢТІЕ-ТО ОН.

Кому́ждо, ꙗкоже Господь даде. Ёзз насади́хъ, Апблвсз напои, Ббгъ же возрастї. Тѣмже ни насажда́ай ёсть что, ни напала́ай, но возраца́ай, Ббгъ. Насажда́ай же и напала́ай ёдино суть, кїйждо же свою мздѹ прїиметъ по своему́ тру́ду. (1. Коринт. гл. 3. ст. 6—9.)

Колко человекѹцы има на свѣтъ-атъ, кои-то нѣматъ онова, кое-то е мене Богъ отделил! Колко ги има, кои-то сѣ спяпати, излагани отъ тѣлесны-те си желанїа! Она пѣть, презъ кой-то сѣ ишли, былъ е тѣвкнъ, за ради това и не сѣ могли да видатъ змїж-тѣ, коа-то е помежду листїе-то и цвѣтѣ-то скрита была, и коа-то ги е сѣ жало-то си ухупала, преди да љж видатъ.

Само онова е вѣз моѣж-тѣ власть, що е добро и благородно; що ще на братїа-та ми полезно да вѣде; кое-то ще вѣз животъ-атъ да ны сачува, да сѣ не поплѣзнеме; кое-то ще да ны, кога сме вѣз вѣдѣ охраври, и кое-то ще при сички-те добры человекѹцы уваженїе да ни придобїе; само е това кажа вѣз моѣж-тѣ власть, и то само по себе заслужува, да му сѣ предамъ.

Кога секїй человекѹкъ не бы самъ вѣз себе увѣренъ былъ, чи може самъ да си отвори пѣть-атъ камъ ца-